

לאחר מסעותיהם על פני יוגוסלביה, ארץ ההתנדבות, האידואליזם, הצנע והתקווה לעתיד מזהיר ואופטימי, השמועה על ידי מסך-ברזל סמוי, ארץ הדכאון והפחד הסתום, נגלתה לעיני עמוס קינן וחברו-מל-כיאל טמיר, ארץ שונה לחלוטין, שוייץ הפתיעה אותם בנופה הנחר, בסדר והנקיון השוררים בה וכתעשייתה הפורחת. בני שוייץ התעשרו בעשיתם יש מאין.

המדינה

לא היו להם כל חומי-רי גלם — מלבד הפ-רות השמנות, שסייעו לייצור הגבינה המ-פורסמת וחריצות ה-מעשה. אולם תושבי הארץ שסועת-ההרים לא אמרו נואש: הם הביאו חומרי גלם מחוץ-לארץ, הקימו מפעלים גדולים, הצליחו לשמור על נויטרליות בכל המלח-מות האחרונות, התעשרו וצמרו מיליונים על חשבון הצרדים הזוחמים.

אולם מתחת לחיצוניותם השלווה והדשנה של בני-שוייץ בלטו לעין תכונות, שהיו רחוקות מן החיוב: אדישות, קיפאון, דבקות במסורת, חוסר כד שאיפות, או אידואליזם, תכונות שהפכו להם למין טבע שני.

היא נותנת לעולם שעונים וגבינה. היא נותנת לעולם שעונים וגבינה. היא נותנת לעולם שעונים וגבינה. היא נותנת לעולם שעונים וגבינה.

מי אמר שיש כאן רק שעונים? יש כאן הכל, מכוניות אמריקאיות יותר מאשר ב-תלאכיב, חלונות הראוה-מלאים מכל טוב, התפאורות מודרניות, פשוטות ומושכות. בתי-הקולנוע חדישים, אולמות אסימטריים ככל האפשר, אפילו ז'אן קוקטו היה נהנה לראות כאן סרט שלו. גם בתי-הקפה והמס-עדות רובם בסמין המודרניזם — הפאורות אבסטרקטיות, כלראוכל אבסטרקטיים, או כל ריאליסטי? קברסטי? בלי סוף. העיר מל-אז מהם. על הקירות מתנוססות לתפארה

שוייץ היא ארץ נפלאה. הארץ שועדה מששה ימי-בראשית לנסח בה את מטרות הציונות, לערוך בה קונגרסים ציוניים ולש-לוח אליה לחופשה את שריה-ממשלה ר-חברי-הכנסת, הסובלים מעודף קואליציה בכ סהמרה. מי שלא היה בשוייץ, לא יבין לעולם מה זאת ציונות.

הכל כאן נפלא, סימפטי ונקי. ציריך היא עיר סימפטית ונקיה, על שפת אגם ציריך. לוצרן היא עיר חמודה ונקיה, על שפת אגם לוצרן.

לואן וזינבה ערים נאות, חסודות ונקיות על שפת אגם זינבה. הכל בשוייץ נאה, נקי ומסודר, אפילו ה-לכלוך.

טרמפיסט אחד אוסטרלי שפגשתי באינס-ברוק, סירול, אמר לי שציריך היא העיר העשירה בעולם. אם תרצה, אין זאת אגדה. הבאנהופשטראסה, המתמשך לאורך קילור-מטר מתחנת-הרכבת של ציריך עד האגם של ציריך, הוא הרחוב העשיר בעולם. בין חומותיו מסתתר הון תועפות, שהיה עלול לעורר קנאה אפילו באילי החליסטרית, שאינו רחוב במעברת זרנובה ג.

ההכנסה הלאומית של תושבי שוייץ — ארבעה וחצי מיליון נפש — היא 21 מיליארד פרנק, כ-5 מיליארד דולר. מחזור-המספים הוא 5 מיליארד פרנק, וכיסוי הזהב הוא 6.3 מיליארד פרנק. אף שוייצרי אינו יודע מה לעשות בעודף הזהב, הוא מונח במזיאון למשמרת.

תושבי שוייץ אוהבים לחסוך. ומי שאר-נו אוהב, מכריחים אותו, כי מאז שנת 1948 הונהג כאן ביטוח-חובה. כתוצאה מכך מצ-טבר מדי שנה בשנה ב-400 הבנקים סכום עגלגל של 3.5 מיליארד פרנק. אין מה לע-שות בעודף-הכסף הזה, שער-הריבית להל-ואות ירד פלאים — עד ל-2% ו-2.5% מש-תדלים מאד שלא ירד יותר. מי מוכן לקחת הלואה ולגמול חסד עם הבנק?

מובן מאליו שיעודף ההון מוצא לו אפי-קים משלו. ישראלי אחד, אינטליגנטי למדי, המתמצא למדי בענייני הכלכלה של שוייץ, טען בפני שוייץ היא העכביש הכלכלי של העולם. זה נכון. מפני ששלוחות ההון ה-שוייצרי חובקות עולם ומלואו, מבואנס-אירס עד הונג קונג. 90% מבעלי המניות הזרים של כל חברה אמריקאית מכובדת הם אורחי-שוייץ. זוהי הסיבה לעובדה שאמרי-קה, המקפידה בדרך כלל שאורחיה נושאי דרכונה יהיו אך ורק אנשים ישרים, מרשה לכל בעל דרכון שוייצרי לשאת בעת ובער-נה אחת גם דרכון אמריקאי. זוהי הסיבה גם להומניזם השוייצרי. כל פליט נדרף ומעונה, המחפש מקלט וקודת-גג לראשו, יכול בנקל לקבל את האורחות השוייצרית, הבטוחה והטובה בעולם, אם רק יאות ל-השקיע כמה מאות-אלפי דולרים בחברה שוייצרית כלשהי. היו כאלה, הם ניצלו.

חיים על חשבון צרות

כאן לא יודעים מה זה מלחמה, רעב, מחסור. קראו על זה בספרים, מי שקורא ספרים. כאן חיים על חשבון, או נוכח, הצרות של כל העולם, מורח ומערב, ומ-טפחים את ההומניזם. בעולם החרה, האומ-לל, המתנווד בין מחד ואימה, עולם בו הר-בה אמהות מקללות את היום בו ילדו את בניהן, פשוט תענוג להיות הומניסט. זה קצת קשה, אולי, אבל מתרגלים, שוייץ היא מין זכוב שמן אלגנטי, המרפרף ברוב חן ועדנה על פני הריסות-העולם ומוצץ דם מפוסטר, העיקר ההיגיינה. לעומת זאת

העולם הזה גאה להודיע מראש על הכתבה

הריגת הלווד מוין

הסיפור המדא הראשון על המעשה הגדול והמפורסם ביותר של המחתרת העברית, עם מאות עובדות ושפע ת-מונות פרטיות ומיסמכים אי-שיים שלא פורסמו במקום אחר עד כה.

בין השאר תפיל הכתבה אור על השאלות ההיסטוריות:

- מתי הוחלט לראשונה על הריגת מוין-ניסטר בריטי?
- מי היה הלווד מוין?
- מה היו החישובים הפוליטיים שחברי מרכז לחי-שהחליטו על המעשה?
- מדוע נבחרו אליהו הכים ואליהו בית-צורי לפעולה זו?
- מי היו השניים?
- מה היה לתפיתם?
- מה היתה השפעת הפעולה על הצי-בור המצרי?
- מדוע החליט המדך פארוק לחון את בית-צורי — ומדוע בוטלה החנינה עוד לפני פרסומה?

הינכם מוזמנים

קרא את התשובות בגליון הבא של

נוף שוייצרי ביום חג האופק אינו רחב